

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2013 r. — FK przeciwko Komisji

(Sprawa T-248/13)

(2014/C 9/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FK (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: E. Grieves, barrister, i J. Carey, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 14/2007 z dnia 10 stycznia 2007 r. zmieniającego po raz 74. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 (Dz.U. L 6, s. 6) w zakresie, w jakim stosuje się ono do skarżącego, i decyzji Komisji z dnia 6 marca 2013 r. o utrzymaniu umieszczenia w wykazie;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie została podjęta niezwłocznie bądź w rozsądnym czasie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja nie dokonała sama w sposób użyteczny oceny, czy skarżący spełniał odpowiednie kryteria. W szczególności skarżący twierdzi, że Komisja: a) nie poszukiwała ani nie uzyskała dowodów stanowiących podstawę dla zarzutów; b) nie upewniła się, czy uzasadnienie jest zbieżne z uzasadnieniem przywołanym przez Komitet ds. Sankcji Organizacji Narodów Zjednoczonych i nie poszukiwała ani nie uzyskała wystarczających szczegółowych danych dotyczących zarzutów, tak aby umożliwić skarżącemu udzielenie odpowiedzi na nie w sposób skuteczny; c) nie dokonała oceny, czy którekolwiek z zarzutów opierają się na materiale uzyskanym w wyniku tortur; i d) nie poszukiwała ani nie uzyskała odpowiedniego materiału odciążającego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja nie zastosowała poprawnego ciężaru i standardu dowodu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że przywołane przez Komisję uzasadnienie jest wadliwe prawnie, jako że a) żadne zarzuty nie są wsparte dowodami, wskutek czego

nie wykazano, by zarzuty miały mocne podstawy; b) niektóre zarzuty są niewystarczająco dokładne, by umożliwić skarżącemu skuteczne zakwestionowanie zarzutów; c) niektóre zarzuty mają charakter na tyle historyczny lub niejasny, że nie wiążą się racjonalnie z odpowiednimi kryteriami; i d) niektóre zarzuty są niespójne z materiałem odciążającym.

- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja nie przeprowadziła badania proporcjonalności poprzez wyważenie przysługujących skarżącemu praw podstawowych w odniesieniu do rzeczywistego obecnego zagrożenia, które jakoby stanowi.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2013 r. — Panrico przeciwko OHIM — HDN Development (Krispy Krems DOUGHNUTS)

(Sprawa T-534/13)

(2014/C 9/40)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Panrico, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat D. Pellisé Urquiza)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: HDN Development Corp. (Frankfort, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie R 623/2011-4, doręczonej stronie skarżącej w dniu 29 lipca 2013 r.; oraz
- unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 1 298 785 „KRISPY KREMS DOUGHNUTS”;

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy „Krispy Krems DOUGHNUTS” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 25, 30 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 298 785

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: HDN Development Corp.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-557/13)

(2014/C 9/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 1 i załącznika do decyzji wykonawczej Komisji 2013/433/UE z dnia 13 sierpnia 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłączone z finansowania Unii Europejskiej są wydatki w łącznej kwocie 6 192 951,34 EUR dokonane przez właściwe agencje płatnicze w Republice Federalnej Niemiec w ramach wykonania przepisów dotyczących wsparcia dla sektora ziemniaka za okres 2003-2005;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący niewłaściwego zastosowania warunków przyznawania premii i pomocy — zapłata ceny minimalnej

Strona skarżąca podnosi naruszenie art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1258/99⁽¹⁾ oraz art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005⁽²⁾ w związku z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1868/94⁽³⁾, art. 11 rozporządzenia (WE) nr 97/95⁽⁴⁾, art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2236/2003⁽⁵⁾ i art. 26 rozporządzenia (WE) nr 2237/2003⁽⁶⁾ w ten sposób, że wydatki są wyłączone z finansowania mimo spełnienia warunków przyznania premii i pomocy, ponieważ za wnioskowaną ilość została zapłacona cena minimalna.

2) Zarzut drugi dotyczący błędnego uzasadnienia

W ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE, ponieważ Komisja w sposób niewystarczający i niepozbawiony sprzeczności uzasadniła, dlaczego z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 97/95, art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2236/2003 i art. 26 rozporządzenia (WE) nr 2237/2003 przy uwzględnieniu wszystkich wersji językowych miało wynikać, jako warunek wypłaty premii i pomocy, że przedsiębiorstwo produkujące skrobnię już uściło cenę minimalną za całość ziemniaków dostarczonych w roku gospodarczym.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku powiadomienia w terminie 24 miesięcy o zakwestionowaniu

Strona skarżąca zarzuca naruszenie art. 7 ust. 4 akapit pierwszy w związku z akapitem piątym lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1663/95⁽⁷⁾ oraz art. 31 ust. 3 akapit pierwszy w związku z art. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 jak również art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 885/2006⁽⁸⁾, ponieważ Komisja nie powiadomiła na piśmie Republiki Federalnej Niemiec, w ważny sposób, w terminie 24 miesięcy od daty dokonania wydatków o zakwestionowaniu (zaniechanie „kontrolni kluczowych”).

4) Zarzut czwarty dotyczący przewlekłości postępowania

Strona skarżąca podnosi w tym miejscu naruszenie art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999, art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1663/95, art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 i art. 11 rozporządzenia (WE) nr 885/2006 w związku z ogólną zasadą prawa do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w rozsądnym terminie oraz naruszenie zasady prawa do obrony, ponieważ postępowanie przed Komisją trwało nadmiernie długo.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 1258/1999, art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 oraz zasady proporcjonalności

Strona skarżąca utrzymuje w ramach tego zarzutu, że Komisja poprzez ryczałtową korektę w wysokości 10 % nie dokonała proporcjonalnej oceny charakteru a w każdym